

AFGØRELSE

(Elforsyning)

energi
KLAGENÆVNETFrederiksborggade 15
1360 København KBesøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København KTlf 3395 5785
Fax 3395 5799www.ekn.dk
ekn@ekn.dk**20. april 2009**J.nr.: 1011-331
Eksp.nr.: 44494
TML-EKN

KLAGE FRA	NOE Net A/S, THY-Mors El-Net A/S, RAH Net A/S, Thy Højspændingsværk Net A/S og Vestjyske Net A/S over
AFGØRELSE FRA OM	Energitilsynet af 27. oktober 2008 reduktion af elnetselskabernes indtægtsrammer for 2009

NÆVNETS SAMMEN- SÆTNING I SAGEN	Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen Professor, dr.scient.adm. Ole Jess Olsen Konsulent, civilingeniør Knut Berge Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann
--	--

NÆVNETS AFGØRELSE	Energitilsynets afgørelse af 27. oktober 2008 <u>stadfæstes</u> .
------------------------------	---

Ved klage modtaget i Energiklagenævnet den 24. november 2008 har NOE Net A/S på egne vegne samt på vegne af THY-Mors El-Net A/S, RAH Net A/S, Thy Højspændingsværk Net A/S og Vestjyske Net A/S (herefter benævnt klagerne) påklaget Energitilsynets afgørelse af 27. oktober 2008 om reduktion af elnetselskabernes indtægtsrammer for 2009 til Energiklagenævnet. Selskaberne er efterfølgende repræsenteret ved advokat Karsten Hjorth Larsen, Smith Knudsen Advokataktieselskab.

Klagerne fra de selskaber, som er omfattet af klagen, er i Energiklagenævnet behandlet under journalnummer 1011-331 (NOE Net A/S), 1011-332 (THY-Mors El-Net A/S), 1011-333 (RAH Net A/S), 1011-334 (Thy Højspændingsværk Net A/S) og 1011-335 (Vestjyske Net A/S).

Klagerne behandles og afgøres samlet i denne afgørelse.

Sagens baggrund

Energitilsynet udmelder årligt individuelle krav til reduktion af elnetselskabernes indtægtsrammer, jf. elforsyningslovens¹ § 70, stk. 3, og indtægtsrammebekendtgørelsens² §§ 19 og 20. Udmeldingen sker på baggrund af en benchmarking af elnetselskabernes økonomiske effektivitet samt selskabernes kvalitet i levering af elektricitet.

Benchmarking af selskabernes økonomiske effektivitet opgøres ved at sammenligne, hvor effektivt eller ineffektivt selskabet omkostningsmæssigt er til at drive sit eget elnet i forhold til, hvor effektive eller ineffektive andre danske elnetselskaber ville være til at drive et tilsvarende elnet. Det sker ved hjælp af netvolumenmodellen, som sammenligner selskabernes enhedsomkostninger ved de enkelte netkomponenter (kabler, luftledninger, stationer, felter m.v. på forskellige spændingskategorier samt målere, administrationsomkostninger m.v.).

20. april 2009

J.nr.: 1011-331

Eksp.nr.: 44494

TML-EKN

Side 2 af 10

Sammenligningen sker på baggrund af en beregning af de gennemsnitlige omkostninger, som er forbundet med selskabernes forskellige dele af deres elnet. Disse enhedsomkostninger benævnes omkostningsækvivalenter. Fastlæggelsen af omkostningsækvivalenterne i netvolumenmodellen skete på baggrund af 2005-data for en række repræsentative selskaber. Omkostningsækvivalenterne benyttes i perioden 2006-2009. Selskaberne skal endvidere for hvert år indberette netkomponenter, driftsomkostninger, afskrivninger, ekstraordinære omkostninger m.v. Disse data anvendes i tilsynets benchmarking af selskabernes økonomiske effektivitet.

For nogle selskaber gør det sig gældende, at vejbelægninger, regler for håndtering af opgravet jord, trafikintensitet, særlige forskrifter for installationer, og koordination med andre forsyningsinstallationer påvirker anlægs- og vedligeholdelsesomkostningerne pr. enhed netkomponent. Disse forskellige omstændigheder, som påvirker selskabernes omkostninger, betegnes som fordyrende rammevilkår. Netvolumenmodellen tager ikke i sig selv højde for, at nogle typer af selskaber står over for dyrere rammevilkår end andre. Energitilsynet tager efterfølgende højde for dette ved at benchmarke selskaber med forskellige rammevilkår i hver sin gruppe. De regionale transmissionsselskaber er således delt op i to grupper ved den økonomiske benchmarking, og distributionselskaberne og transformatorforeningerne er ligeledes behandlet i hver sin gruppe.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 1115 af 8. november 2006 om elforsyning

² Bekendtgørelse nr. 1520 af 23. december 2004 om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af elforsyningsloven som ændret ved bekendtgørelse nr. 151 af 10. marts 2005

Resultaterne for benchmarkingen af distributionsselskaberne er endvidere korrigeret for selskabernes kundetæthed, idet Energitilsynet har foretaget analyser, der viser, at et selskabs kundetæthed har en sammenhæng med omfanget af fordyrende rammevilkår. Kundetætheden opgøres som antal målere pr. km. 0,4 kV net. Distributionsselskabernes enhedsomkostninger korrigeres således også individuelt afhængig af deres kundetæthed, hvorefter Energitilsynet laver en samlet benchmarking af distributionsselskaberne.

Klagerne har påklaget Energitilsynets afgørelse af 27. oktober 2008 for så vidt angår det forhold, at der ikke ved korrektion for fordyrende rammevilkår tages højde for, at selskaber beliggende på Danmarks vestkyst har særlige fordyrende rammevilkår. Det er således klagerne opfattelse, at Energitilsynet ikke har foretaget en konkret individuel vurdering af de enkelte selskaber. Klagerne finder endvidere, at Energitilsynets afgørelse ikke opfylder forvaltningslovens³ § 24 om begrundelse.

20. april 2009

J.nr.: 1011-331

Eksp.nr.: 44494

TML-EKN

Side 3 af 10

Energitilsynets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 27. oktober 2008 samt bilagene til Energitilsynets afgørelse af 27. oktober 2008 er vedlagt denne afgørelse som bilag 1 og bilag 2.

Klagerne synspunkter og bemærkninger

Klagerne har anført, at Energitilsynets afgørelse af 27. oktober 2008 bør ophæves og hjemvises.

Til støtte herfor har klagerne navnlig anført følgende:

- Den model Energitilsynet anvender til at benchmarke selskaberne tager ikke højde for, at selskaberne på Danmarks vestkyst påvirkes af særlige fordyrende rammevilkår. Det drejer sig bl.a. om, at miljøet på vestkysten er mere korrosivt (tærende), at der er større vindpåvirkning, at der er mere decentral produktion, som betyder flere vedligeholdelsesomkostninger, samt at udbygning af nettet er dyrere, idet der er længere mellem forbrugerne. Klagerne påpegede disse særlige forhold over for Energitilsynet i forbindelse med, at tilsynets afgørelse var i høring. Energitilsynet har ikke forholdt sig til disse forhold i tilsynets afgørelse af 27. oktober 2008. Det er klagerne opfattelse, at Energitilsynet ikke har behandlet høringssvaret objektivt.
- Det fremgår af elforsyningslovens § 70, stk. 3, at indtægtsrammerne skal fastsættes under hensyntagen til den enkelte virksomheds effektiviseringspotentialer. Energitilsynets model for benchmarking tager ikke

³ Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007.

hensyn til individuelle geografiske og klimatiske forhold. Energitilsynet foretager derfor ikke en konkret og individuel vurdering af de enkelte selskaber. Ved at anvende den samme model for alle selskaber har Energitilsynet sat "skøn under regel".

- Det er i strid med god forvaltningsskik, at Energitilsynets begrundelse fremgår af et bilag til afgørelsen og ikke af selve afgørelsen.

Energitilsynets bemærkninger til klagen

Energitilsynet har anført, at tilsynets afgørelse af 27. oktober 2008 bør stadfæstes.

20. april 2009

J.nr.: 1011-331

Eksp.nr.: 44494

TML-EKN

Til støtte herfor har Energitilsynet navnlig anført følgende:

- På baggrund af selskabernes høringssvar undersøgte Energitilsynet, om selskaber, der geografisk er placeret ved vestkysten, er påvirket af fordyrende rammevilkår, herunder korrosion, som netvolumentmodellen ikke tager højde for. Ved at sammenligne selskabernes benchmarkingresultat blev det undersøgt, om der var en tendens til, at selskaberne med elnet ved den jyske vestkyst generelt fremstod mindre effektive. Selskaberne ved den jyske vestkyst fremstod bedre i den økonomiske benchmarking, og for såvel distributionsselskaberne som transformerforeningerne viste denne tendens sig at være statistisk signifikant. Energitilsynet har endvidere foretaget en analyse af korrosionspåvirkede selskabers driftsomkostninger for at undersøge, om der kan påvises en tendens til højere driftsomkostninger for disse selskaber i forhold til de øvrige netselskaber. For såvel transformerforeningerne som distributionsselskaberne viser analysen, at der ikke er en signifikant forskel på selskabernes indeks afhængig af, om selskaberne geografisk er placeret ved den jyske vestkyst eller ej. På denne baggrund har Energitilsynet konkluderet, at selskaber, der har elnet på den jyske vestkyst, ikke lider under særlige rammevilkår på grund af deres geografiske placering, som tilsynet bør tage højde for i den økonomiske benchmarking.
- Energitilsynet har ikke foretaget en analyse af selskaber beliggende i tyndt befolkede områder med meget decentral produktion, da det ikke er klart for tilsynet, hvilke selskaber, der konkret skulle kunne falde ind under denne kategori. Flere selskaber, som dækker større områder, har både områder med høj kundetæthed og områder med lav kundetæthed, og de fleste selskaber transporterer i en eller anden grad elektricitet fra decentral produktion. Da det således ikke er åbenlyst, hvor snittet mellem selskaberne skulle ligge, og det i øvrigt hverken af klageskrift eller høringssvar fremgår, hvorledes selskaberne foretager

Side 4 af 10

opdelingen mellem selskaber, der rammes uforholdsmæssigt hårdt og andre selskaber, finder tilsynet, at denne indvending har været for uspecifik til at tilsynet kunne udføre en analyse på de relevante selskaber.

- Det fremgår af indtægtsrammebekendtgørelsens §§ 19 og 20, at der skal foregå en benchmarking af selskaberne. Klagerne henviser til en formulering i elforsyningslovens § 70, stk. 3, hvoraf fremgår, at indtægtsrammerne skal fastsættes under hensyn til den enkelte virksomheds effektiviseringspotentiale. I den forbindelse er det Energitilsynets vurdering, at modellen netop tager hensyn til, at ikke alle virksomheder kan effektivisere lige meget. Jo dårligere et selskab fremstår i benchmarkingen, des større er effektiviseringspotentialet. Benchmarkingen lever således op til lovens ordlyd. Selv om benchmarking kan virke mekanisk, er der tale om en lang række individuelle skøn. Modellen indeholder bl.a. mulighed for, at ekstraordinære omkostninger holdes ude af den økonomiske benchmarking af selskaberne, hvilket sker på baggrund af et individuelt skøn. Der er endvidere tale om individuelle krav, fordi kravene udregnes og udmeldes individuelt for hvert selskab.
- Begrundelsen for ikke at korrigere for korrosion af materiel på vestkysten og for decentral produktion findes i bilag B, underbilag 13 til Energitilsynets afgørelse. Det er endvidere Energitilsynets opfattelse, at tilsynets afgørelse af 27. oktober 2008 opfylder forvaltningslovens krav til en begrundelse.

20. april 2009

J.nr.: 1011-331

Eksp.nr.: 44494

TML-EKN

Side 5 af 10

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har ved afgørelse af 5. maj 2008, (j.nr. 11-538), vurderet anvendelsen af netvolumenmodellen som grundlag for benchmarking af selskabernes økonomiske effektivitet.

Sagen drejede sig om en klage fra Vestforsyning Net A/S over Energitilsynets afgørelse af 27. september 2007. Ved afgørelsen udmeldte Energitilsynet effektiviseringskrav til elnetselskaberne for 2008. Energiklagenævnet stadfæstede ved afgørelse af 5. maj 2008 Energitilsynets afgørelse.

Energiklagenævnet lagde i afgørelsen vægt på, at Energitilsynet er tillagt et vidt skøn ved fastsættelsen af effektiviseringskrav, samt at den af Energitilsynet valgte metode måtte anses for egnet til vurdering af elnetselskabernes effektivitet. Energiklagenævnet fandt endvidere ikke grundlag for at antage, at Energitilsynets valg af den anvendte model var baseret på usaglige hensyn, eller at en benchmarking baseret på enhedsomkostninger, herunder korrektionsmetoden for forskelle i rammevilkår, var uegnet som grundlag for vurde-

ringen af elnetselskabernes effektivitet. Energiklagenævnet fandt endvidere ikke, at der i grundlaget for Energitilsynets skøn ved anvendelsen af den valgte model for benchmarking var påvist væsentlige metodiske eller faktuelle fejl. Energiklagenævnet udtalte endvidere, at Energitilsynet ved en fremtidig revision af grundlaget for benchmarkingen, burde overveje at revidere den metode, der anvendes ved korrektion for fordyrende rammevilkår. Energiklagenævnet fandt, at nævnet ikke kunne udelukke, at den af klager i sagen fremlagte metode, der var baseret på en mere statistisk valid logaritmisk model, ville kunne medføre mere retvisende resultater for selskabernes effektiviseringspotentialer.

Energiklagenævnets afgørelse er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Retsgrundlag

Priser for net og transmissionsvirksomhedernes ydelser er reguleret af elforsyningslovens § 70. Følgende fremgår af bestemmelsen:

”[...]

§ 70. Priser for net- og transmissionsvirksomhedernes ydelser fastsættes i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer, jf. dog § 70 a. Rammerne fastsættes med henblik på dækning af de i § 69 nævnte omkostninger ved en effektiv drift af virksomheden.

Stk. 2. Transport- og energiministeren fastsætter regler om indtægtsrammer for alle berørte virksomheder for et nærmere angivet antal år. Som led i denne regulering sikres det, at tarifferne i faste priser regnet som et gennemsnit ikke stiger i forhold til tarifferne pr. 1. januar 2004, idet kapital, der finansierer nødvendige nyinvesteringer, dog fortsat skal kunne forrentes og afskrives. Over- og underdækning for perioden fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2003 påvirker ikke det i 2. pkt. nævnte loft.

Stk. 3. Inden for de i stk. 2 nævnte rammer fastsætter Energitilsynet årligt en indtægtsramme for hver af de berørte virksomheder under hensyntagen til den enkelte virksomheds effektiviseringspotentialer. Ministeren kan fastsætte regler om, at der ved opgørelse af effektiviseringspotentialer skal tages hensyn til kvaliteten af den transport af elektricitet med tilhørende ydelser, som virksomheden skal gennemføre som bevillingshaver, jf. § 20, stk. 1.

[...]”

20. april 2009

J.nr.: 1011-331

Eksp.nr.: 44494

TML-EKN

Side 6 af 10

Om elforsyningslovens § 70, stk. 2 og 3 (tidligere § 70, stk. 2) fremgår bl.a. følgende af lovforslagets bemærkninger til de enkelte bestemmelser (Forslag til lov om elforsyning som fremsat den 29. april 1999, L 234 1999):

”[...]

I medfør af stk. 2 fastsætter miljø- og energiministeren generelle indtægtsrammer for alle virksomheder for et nærmere angivet antal år. Inden for den generelle ramme fastsætter Energitilsynet årligt en indtægtsramme for hver af de berørte virksomheder. Hensigten med bestemmelsen er, at ministeren fastsætter generelle krav om, at indtægtsrammen reduceres med en procentdel hvert år for alle selskaber, således at hver virksomhed må foretage en løbende effektivisering for at holde deres omkostninger inden for rammen for indtægter. Ministeren kan herunder fastsætte, at indtægtsrammerne reduceres med en generel procentsats, der gælder alle selskaber, samt fastsætte rammer for Energitilsynets fastlæggelse af en individuel procentsats, der afhænger af det enkelte selskabs effektivitetsniveau.

[...]”

20. april 2009

J.nr.: 1011-331

Eksp.nr.: 44494

TML-EKN

Side 7 af 10

Om prisreguleringen af net- og transmissionsvirksomheder fremgår bl.a. følgende af samme lovforslags generelle bemærkninger:

”[...]

i) Priser og betingelser for elektricitet:

...

Prisreguleringen af net- og transmissionsvirksomhed har til formål at skabe incitament til øget effektivitet. Derfor skal der på forhånd fastlægges rammer for virksomhedernes indtægter; det vil sige for, hvor meget der kan opkræves over tariffene for virksomhedens ydelser. Rammerne fastlægges således, at rammen for virksomhedens indtægter reduceres hvert år, så hver virksomhed må foretage en løbende effektivisering for at holde deres omkostninger inden for indtægtsrammen. Miljø- og energiministeren fastsætter generelle rammer for alle virksomheder, og inden for den generelle ramme fastsætter Energitilsynet årligt en indtægtsramme for hvert enkelt selskab, der skal afspejle selskabets effektiviseringspotentiale.

...

j) Energitilsynet:

...

Prisreguleringen og det økonomiske tilsyn skal modvirke, at de kollektive elforsyningsvirksomheder drager fordel af deres monopoliserende status med øgede omkostninger og ineffektivitet til

følge. Tilsynet går ud på at skabe omkostningseffektivitet og tilskyndelse til effektiviseringer hos de kollektive elforsyningsvirksomheder gennem større gennemsigtighed og mulighed for sammenligning af selskabernes omkostninger og ydelser.
[...]"

Indtægtsrammebekendtgørelsens §§ 19 og 20 fastsætter rammerne for Energitilsynets udmelding af effektiviseringskrav samt benchmarking af selskabernes. Af bekendtgørelsens §§ 19 og 20 fremgår følgende:

"[...]

Effektiviseringskrav

§ 19. Fra og med reguleringsåret 2008 udmelder Energitilsynet individuelle effektiviseringskrav baseret på benchmarking af virksomhederne, jf. § 20. Effektiviseringskravet gennemføres som en procentvis reduktion af den enkelte virksomheds reguleringspris eller rådighedsbeløb.

Stk. 2. Der vil ikke blive udmeldt individuelle effektiviseringskrav for reguleringsårene 2005-2007.

Kapitel 8

Benchmarking

§ 20. Indtil udgangen af regnskabsåret 2006 benchmarker Energitilsynet virksomhederne på økonomisk effektivitet.

Stk. 2. Fra og med regnskabsåret 2007 bliver virksomhederne benchmarket på økonomisk effektivitet og kvalitet i leveringen.

Stk. 3. Grundlaget for benchmarkingen tages fra og med regnskabsåret 2007 op til revision mindst hvert fjerde år med henblik på eventuelle justeringer og inddragelse af nye vurderingskriterier.

Stk. 4. Resultaterne af benchmarkingen samt den anvendte metode for benchmarkingen offentliggøres årligt af Energitilsynet.
[...]"

Energiklagenævnets bemærkninger

Energiklagenævnet har ved nævnets tidligere afgørelse af 5. maj 2008 (j.nr. 11-538) fastslået, at Energitilsynet er tillagt et vidt skøn ved fastsættelsen af effektiviseringskrav til elnetskaberne i henhold til elforsyningslovens § 70, stk. 3, og indtægtsrammebekendtgørelsens §§ 19 og 20. Energiklagenævnet fandt endvidere bl.a., at netvolumenmodellen samt korrektionsmetoden for fordy-

20. april 2009

J.nr.: 1011-331

Eksp.nr.: 44494

TML-EKN

Side 8 af 10

rende rammevilkår var egnet som grundlag for vurdering af elnetselskabernes effektivitet, og at valget af metoden ikke var baseret på usaglige hensyn.

De fordyrende rammevilkår, som Energitilsynet korrigerer for, omfatter bl.a. dyrere gravearbejde, regler for håndtering af opgravet jord, forskrifter for installationer og koordination med andre forsyningsinstallationer. Geografisk placering på Danmarks vestkyst er ikke i henhold til den valgte benchmarkingmetode et generelt fordyrende rammevilkår. På baggrund af sagens oplysninger – herunder de af Energitilsynet foretagne analyser af effektivitet og driftsomkostninger for selskaber på Danmarks vestkyst – finder Energiklagenævnet, at der ikke er grundlag for at antage, at selskaber, der er beliggende på Danmarks vestkyst, generelt er påvirkede af sådanne fordyrende rammevilkår, herunder effekter af mere korrosivt miljø samt meget decentral elproduktion, at der i almindelighed bør korrigeres særskilt herfor ved benchmarkingen af elnetselskaberne. Energiklagenævnet finder derfor, at det ikke er i strid med elforsyningslovens § 70, stk. 3, og indtægtsrammebekendtgørelsens §§ 19 og 20, at geografisk placering på Danmarks vestkyst ikke indgår som et generelt fordyrende rammevilkår.

Det er endvidere Energiklagenævnets opfattelse, at anvendelse af netvolumenmodellen i kombination med korrektioner for fordyrende rammevilkår generelt medfører en individuel vurdering af selskaberne og deres effektiviseringspotentiale. Energiklagenævnet skal hertil bemærke, at effektiviseringskravene udregnes og udmeldes individuelt på baggrund af det enkelte selskabs indberettede oplysninger, lige så vel som f.eks. ekstraordinære omkostninger på baggrund af et konkret skøn kan holdes ude af den økonomiske benchmarking.

Efter en samlet vurdering finder Energiklagenævnet ikke grundlag for at tilsidesætte Energitilsynets benchmarking af klagerne. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at Energitilsynet er tillagt et vidt skøn ved valg af metode for benchmarkingen, herunder til korrektion for fordyrende rammevilkår, samt at den valgte metode må anses for egnet til vurdering af selskabernes effektiviseringspotentiale og i øvrigt baseret på saglige hensyn. Energiklagenævnet finder endvidere, at de oplysninger, der foreligger om klagernes særlige forhold, herunder oplysninger om geografisk placering og decentral produktion, ikke kan føre til, at Energitilsynets skøn i de konkrete tilfælde bør tilsidesættes.

For så vidt angår det af klagerne anførte vedrørende Energitilsynets begrundelse for afgørelsen finder Energiklagenævnet, at Energitilsynets begrundelse opfylder forvaltningslovens krav til en begrundelse, herunder en henvisning til relevante retsregler, en angivelse af de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen samt i fornødent omfang en redegørelse for de af

20. april 2009

J.nr.: 1011-331

Eksp.nr.: 44494

TML-EKN

Side 9 af 10

sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1 og 2. Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at Energitilsynets afgørelse vedrører alle de 112 elnetselskaber, som benchmarkes, ligesom afgørelsen tager stilling til mange konkrete forhold. Afgørelsen er således meget omfangsrig. På denne baggrund giver det ikke Energiklagenævnet anledning til bemærkninger, at større dele af de mere uddybende begrundelser findes i bilag til afgørelsen. Energiklagenævnet bemærker hertil, at der de relevante steder i Energitilsynets afgørelse er foretaget henvisninger til de bilag, hvor de enkelte forhold er beskrevet og begrundet nærmere.

Energiklagenævnet stadfæster herefter i det hele Energitilsynets afgørelse af 27. oktober 2008.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 27. oktober 2008 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 20. april 2009.

Afgørelsen er truffet efter § 89 i lov om elforsyning.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om elforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § 89, stk. 5, i lov om elforsyning.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P. N. V.

Poul K. Egan
Nævnnsformand

/ Tina Alander Lindfors
Fuldmægtig

20. april 2009

J.nr.: 1011-331

Eksp.nr.: 44494

TML-EKN

Side 10 af 10